

tiativet til at rejse dette Spørgsmaal, hvad vel nok endnu flere ældre Medlemmer af Tinget ville erindre, er udgaaet fra Thy, netop fra den Del af Landet, som jeg har den Ære at repræsentere. Dernæst er det ogsaa et Spørgsmaal, der nu har staaet tilstrækkelig længe paa Dagsordenen, nemlig i 9 Aar. Saa længe er det siden, at Andragendet fra Handelsforeningen i Lister kom frem, det er 8 Aar, siden dette Ting bevilgede et Beløb af 10,000 Kr. til Undersøgelse. Det varede 5 Aar, inden disse Undersøgelser vare endte, og nu er der hængaet 3 Aar, siden Resultatet blev forelagt for Regering og Rigsdag i Form af en Indberetning fra de paagældende Ingeniører, som foretog Undersøgelserne. Det synes mig derfor efter mit Skøn noget berettiget, naar de paagældende Beboere i Bj. og paa Land forbares over, at noget saadant sker, uden at det efterlader sig det ringeste Spor, og uden at der gøres det ringeste. Det ene Aar gaar hen efter det andet, og det til Trods for, at den nuværende, højtærede Indenrigsministers Forgænger i Jor ved den Berøring, Spørgsmaalet da fik, saavel ved Finanslovens Behandling som ved Behandlingen af Andragender, stillede sig meget velvillig dertil og ogsaa udtalte som sin Mening, at der ikke alene burde gøres noget til Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden; men han sagde udtrykkelig, at Undersøgelserne nu vare saa fuldstændig endte, at der nu ikke var andet tilbage end at tage fat paa Udførelsen. Naar man henfer dertil, er det underligt, at der atter er gaaet et Aar hen, uden at der tøres ved Sagen, og uden at de Folk, som have Interesse derfor, kunne skønne, at det ikke er frevet fuldkommen i Glemmebogen. Jeg har derfor ikke taget i Betænkning at benytte den ethvert Medlem tilkommende Ret, at stille et Endringsforslag til Finansloven, for ad den Vej at bringe Sagen ud af Forglemmelse og muligvis, hvad jeg haaber, ogsaa ad den Vej give den et lille Stød fremad. Nu er jeg forberedt paa, at den højtærede Minister vil sige, at han ikke saadan mir nichts, dir nichts kan modtage en Bevilling og sætte dette Arbejde i Gang; men det er jo dog saa simpelt at effektuere Sgængættelsen af dette Foretagende, saa det tror jeg nok, at Ministeren kan. Det er saa meget mere simpelt, som Ministeren har til Raadighed 5 fulde Sæt Uddybningsmateriel, 5 Dampmuddermaskiner med Tilbehør af selvlosende Bramme og Bugserdampere, alt i den skønneste Orden, og saavidt mig bekendt, er der i indværende Aar grumme lidt Brug for hele dette Materiel. Der er et Sæt i Limfjorden i For-

vejen, som skal foretage mindre Dyrrensninger der, og det maa vel blive der; der er et Sæt ved Esbjerg, men det har rimeligvis kun lidt at udrette i dette Aar, da hele den store Udvidelse af Esbjerg Havn er givet i Entreprise. Der er et meget stort Apparat, som vist har kostet $\frac{1}{4}$ Million Kroner eller noget lignende og ligger ved Frederikshavn; det har ogsaa saa lidt at gøre, at, hvis jeg ikke tager fejl, er denne Maskine bortlejet til Entreprenøren i Esbjerg. Hvor det fjerde Apparat for Tiden er, ved jeg i Djæbliffet ikke. Endelig ligger der et Sæt i Helsingør, som vist aldrig har været i stadig Brug, siden jeg for 17 Aar siden tilbageleverede det til Staten, efter at jeg havde benyttet det som Entreprenør for nogle Havneanlæg derne. Jeg tror ikke, det har været videre i Brug siden, det har vist ligget ganske rolig i Helsingørs Havn. Jeg tror saaledes ikke, at der vil være noget i Vejen for, at den højtærede Minister med Dags Varsel vil kunne sætte dette Arbejde i Gang, og hvis Ministeren vil komme endnu lettere og endnu billigere fra det, kan han jo blot i Morgen lade Arbejdet udbyde; thi saa er jeg vis paa, at han vil saa det udført paa en hurtig, billig og bekvem Maade. Jeg vil meget anbefale det høje Ting dog en Gang at ville vise denne fjerde Udkaat af Landet, at det er urigtigt, naar det der atter og atter siges til mig: Vi ere nu en Gang Stubbørn og blive aldrig andet. Det vilde være hensigtsmæssigt, om den høje Regering og det høje Ting vilde vise, at det ikke er rigtigt, naar man siger, at alt, hvad der kan raades over, alt, hvad Staten kan udrette, alle de Udgifter, der afholdes, blive koncentreret her i og omkring Kjøbenhavn, hvortil der ikke kommer noget til denne fjerne Udkaat af vort Land, hvortil Thy hører. Disse Udtalelser ere ikke heldige, og jeg vilde gerne medvirke til, at Tinget gjorde et Skridt hen til at faa disse Udtalelser ned. Det er meget naturligt, at de komme frem, og ingen kan forbares over det; men jeg vilde gerne, at man gav disse Folk haandgribeligt Bevis paa, at der ikke ligger noget til Grund derfor, og i den Henseende vilde det være et godt Middel, at man gik til at foretage denne Foranstaltning, som man hidtil kun har talt om; thi saa vilde der komme et haandgribeligt Bevis for, at man ogsaa tænkte paa denne store Del af Landets Befolkning, der bebør Limfjords-egnene.

En lignende Motivering kunde ogsaa benyttes over for det andet af mig stillede Forslag om at bevilge 10,000 Kr. til en saagtyndig samlet Undersøgelse af, hvad man